

Nowenna Dziękczynna do Dziewicy Różańcowej z Pompejów

Niech się umieści cudowny obraz w miejscu wyróżnionym i, jeśli można, niech się zapali dwie świece, symbol wiary, która płonie w sercu wierzącego. Następnie niech się weźmie w ręce Różaniec.

O Boże, przyjdź mnie ocalić. Panie, przyjdź szybko ku mojej pomocy.

I. Oto jestem u Twoich kolan, o Niepokalana Matko Jezusa, która radujesz się, że jesteś wzywana Królową Różańca w Dolinie Pompejów. Z radością w sercu, z duszą przejętą najżywszą wdzięcznością, ja wracam do Ciebie, moja hojna Dobrodziejko, moja słodka Pani. Władczyni mojego serca, do Ciebie, która okazałaś się prawdziwie moją Matką, Matką, która bardzo mnie kocha. W moich jękach Ty mnie wysłuchałaś, w moich utrapieniach mnie pocieszyłaś, w moich udrękach oddałaś mi na nowo pokój. Boleści i męki śmierci oblegały moje serce, a Ty o Matko, ze swego tronu w Pompejach, jednym litościwym spojrzeniem mnie uspokoiłaś. Któż kiedykolwiek zwrócił się do Ciebie z ufnością i nie został wysłuchany? Gdyby cały świat poznał, jak dobra jesteś, jak współczująca, wobec tego, kto cierpi, wszystkie stworzenia uciekałyby się do Ciebie. Bądź Ty zawsze błogosławiona, o Dziewico, Władczyni Pompejów, przeze mnie i przez wszystkich, przez ludzi i przez Aniołów, przez ziemię i przez Niebo. Amen

Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu. Jak było na początku i teraz, i zawsze, na wieki wieków. Amen.

Witaj, Królowo, Matko miłosierdzia, życie, słodczy i nadziejo nasza, witaj. Do Ciebie uciekamy się, wygnańcy, synowie Ewy. Do Ciebie wzdychamy, jęcząc i płacząc na tym lez padole. Przeto więc, Orędowniczko nasza, zwróć ku nam te swoje miłosierne oczy i ukaż nam po tym wygnaniu, Jezusa – błogosławiony owoc Twojego łona, o laskawa, o litościwa, o słodka Dziewico Maryjo.

II. Dzięki składam Bogu i dzięki Tobie Matko Boża, za nowe dobrodziejstwa, które przez Twoją litość i miłosierdzie zostały mi udzielone. Cóż byłoby ze mną, gdybyś Ty odrzuciła moje westchnienia, moje łzy? Za mnie niech ci dziękują Aniołowie Raju i chóry Apostołów, Męczenników, Dziewic i Wyznawców. Za mnie niech Ci dziękują liczne dusze grzeszników przez Ciebie zbawionych, które teraz cieszą się w Raju widzeniem Twojego nieśmiertelnego piękna. Chciałbym, aby razem ze mną wszystkie stworzenia Cię miłowały i aby cały świat powtarzał echo moich podziękowań. Cóż będę mógł ja oddać Tobie, o Królowo, bogata w litość i w wspaniałość? Życie, które mi pozostaje, ja poświęcam Tobie i szerzeniu wszędzie Twego kultu. O Dziewico Różańca z Pompejów, na której wezwanie laska Pana mnie nawiedziła. Będę szerzył nabożeństwo do Twego Różańca. Będę opowiadał wszystkim o miłosierdziu, które mi wyjednałaś. Będę zawsze głosił, jak dobra byłaś dla mnie, aby także niegodni jak ja i grzesznicy zwracali się do Ciebie z ufnością.

Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu. Jak było na początku i teraz, i zawsze, na wieki wieków. Amen.

Witaj, Królowo, Matko miłosierdzia, życie, słodczy i nadziejo nasza, witaj. Do Ciebie uciekamy się, wygnańcy, synowie Ewy. Do Ciebie wzdychamy, jęcząc i płacząc na tym lez padole. Przeto więc, Orędowniczko nasza, zwróć ku nam te swoje miłosierne oczy i ukaż nam po tym

wygnaniu, Jezusa – błogosławiony owoc Twojego łona, o łaskawa, o litościwa, o słodka Dziewico Maryjo.

III. Jakimi imionami nazwę Cię ja, o Biała Golebico Pokoju? Jakimi tytułami będę Cię wzywał, Ciebie, którą święci Doktorzy nazwali Panią stworzenia, Bramą życia, Świątynią Boga, Królewską siedzibą światła, Chwałą niebios, Świętą pośród Świętych, Cudem cudów, Rajem Najwyższego? Ty jesteś Skarbniczką łask, Wszechmocą błagalną, a nawet samym Miłosierdziem Boga, które zstępuje na nieszczęśliwych. Lecz wiem też, że słodkie jest Twemu sercu być wzywaną Królową Różańca w Dolinie Pompejów. I tak, nazywając Cię, czuję słodycz twego mistycznego Imienia, o Różo Raju, przesadzona w Dolinę płaczu, aby osłodzić udreki nas, wygnanych synów Ewy. Różo rumiana miłością, bardziej wonna niż wszystkie aromaty Libanu, która wonią Twej niebiańskiej słodyczy przyciągasz do twej Doliny serce grzeszników ku Sercu Boga. Ty jesteś Różą Wiecznej Świeżości, która zraszana strumykami wód niebieskich, zapuściłaś swe korzenie w ziemię wysuszoną deszczem ognia. Różo nieskalanej piękności, która w miejscu spustoszenia zasadziłaś Ogród rozkoszy Pana. Niech będzie wywyższony Bóg, który uczynił Twoje Imię tak przedziwnym. Błogosławcie, o ludy, Imię Dziewicy z Pompejów, ponieważ cała ziemia jest pełna jej miłosierdzia. Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu. Jak było na początku i teraz, i zawsze, na wieki wieków. Amen.

Witaj, Królowo, Matko miłosierdzia, życie, słodyczy i nadziejo nasza, witaj. Do Ciebie uciekamy się, wygnańcy, synowie Ewy. Do Ciebie wdychamy, jęcząc i płacząc na tym leż padole. Przeto więc, Orędowniczko nasza, zwróć ku nam te swoje miłosierne oczy i ukaż nam po tym wygnaniu, Jezusa – błogosławiony owoc Twojego łona, o łaskawa, o litościwa, o słodka Dziewico Maryjo.

IV. Pośród burz, które by mnie zatopily, podniosłem moje oczy ku Tobie, nowa Gwiazdo nadziei, która ukazałaś się za dni naszych nad Doliną ruin. Z głębi goryczy wzniosłem moje głosy do Ciebie, Królowo Różańca z Pompejów, i doświadczyłem mocy tego tytułu, Tobie tak drogiego. Witaj, będę wołał zawsze, witaj, o Matko litości, Morze niezmierzone łask, Oceanie dobroci i współczucia! Chwały Twego Różańca, zwycięstwa Twej Korony, któż godnie opiewać będzie? Ty światu, który wrywa się z ramion Jezusa, aby oddać się w ramiona szatana, gotujesz ratunek w tej Dolinie, gdzie szatan pożerał dusze. Ty zdeptałaś, o Triumfatorco, ruiny świątyń pogańskich i na ruinach bałwochwalstwa postawiłaś podnózek Twego panowania. Ty przemieniłaś krainę śmierci w Dolinę zmartwychwstania i życia, i na ziemi opanowanej przez Twego nieprzyjaciela zasadziłaś Cytadelę schronienia, gdzie przyjmujesz ludy ku zbawieniu. Oto synowie Twoi, rozproszeni po świecie, tam wzniesli Ci tron, na świadectwo twoich cudów jako trofeum Twojego miłosierdzia. Ty z tego Tronu wezwałaś także mnie, między synów Twego upodobania. Na mnie, grzeszniku, spoczęło spojrzenie twego miłosierdzia. Niech będą błogosławione na wieki dzieła Twoje, o Pani i niech będą błogosławione wszystkie cuda przez Ciebie dokonane w Dolinie spustoszenia i zagłady.

Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu. Jak było na początku i teraz, i zawsze, na wieki wieków. Amen.

Witaj, Królowo, Matko miłosierdzia, życie, słodyczy i nadziejo nasza, witaj. Do Ciebie uciekamy się, wygnańcy, synowie Ewy. Do Ciebie wdychamy, jęcząc i płacząc na tym leż padole.

Przeto więc, Orędowniczko nasza, zwróć ku nam te swoje miłosierne oczy i ukaż nam po tym wygnaniu, Jezusa – błogosławiony owoc Twojego łona, o laskawa, o litościwa, o słodka Dziewico Maryjo.

V. Niech rozbrzmiewa na każdym języku chwała Twoja, o Pani, a wieczór niech przekazuje dniowi następnemu współbrzmienie naszych błogosławieństw. Niech wszystkie narody nazywają Cię Błogosławioną, a Ciebie Błogosławioną niech powtarzają wszystkie krańce ziemi i chóry niebieskie. Trzykroć Błogosławioną także i ja nazwę Cię z Aniołami, z Archaniołami, ze Zwierzchnościami. Trzykroć Błogosławioną z anielskimi Potęgami, z Mocami niebios, z górnymi Panowaniami. Najbłogosławieńszą będę Cię głosił z Tronami, z Cherubinami i z Serafinami. O moja Władczyni i Zbawicielko, nie przestawaj skłaniać swoich miłosiernych oczu ku tej rodzinie, ku temu narodowi, ku całemu Kościołowi. Przede wszystkim nie odmawiaj mi największej z łask – to jest, aby moja słabość nigdy mnie od Ciebie nie odłączyła. W tej wierze i w tej miłości, którymi w tej chwili płonie dusza moja, spraw, abym wytrwał aż do ostatniego tchnienia. A my wszyscy, ilu przyczyniamy się do ozdoby Twego Sanktuarium w Pompejach i do wzrostu jego dzieł miłosierdzia, spraw, abyśmy wszyscy byli w liczbie wybranych. O korono Różańca Matki mojej, przyciskam Cię do piersi i całuję Cię z czcią. **(Tutaj całuje się własny różaniec)**. Ty jesteś drogą do osiągnięcia wszelkiej cnoty, skarbem zasług dla Raju, rękojmią mojego zbawienia mocnym łańcuchem, który krępuje nieprzyjaciela, źródłem pokoju dla tego, kto Cię czci w życiu, zapowiedzią zwycięstwa dla tego, kto Cię całuje w śmierci. W tej ostatecznej godzinie oczekuję Cię, o Matko. Twoje ukazanie się będzie znakiem mojego zbawienia. Twój Różaniec otworzy mi bramy Nieba. Amen.

Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu. Jak było na początku i teraz, i zawsze, na wieki wieków. Amen.

Witaj, Królowo, Matko miłosierdzia, życie, słodyczy i nadziejo nasza, witaj. Do Ciebie uciekamy się, wygnańcy, synowie Ewy. Do Ciebie wzdychamy, jęcząc i płacząc na tym leż padole. Przeto więc, Orędowniczko nasza, zwróć ku nam te swoje miłosierne oczy i ukaż nam po tym wygnaniu, Jezusa – błogosławiony owoc Twojego łona, o laskawa, o litościwa, o słodka Dziewico Maryjo.

Królowo Świętego Różańca, módl się za nami. Abyśmy się stali godnymi obietnic Chrystusa.

Boże i Ojczy Pana naszego Jezusa Chrystusa, który nauczyłeś nas uciekać się do Ciebie z ufnością i nazywać Cię: Ojczy nasz, który jesteś w niebiosach. Panie dobry, który jesteś zawsze miłosierny i przebaczasz, przez wstawiennictwo Niepokalanej Dziewicy Maryi, wysłuchaj nas, którzy chlubimy się tytułem synów Różańca. Przyjmij nasze pokorne podziękowania za otrzymane dary, a Tron który jej wzniosłeś w Sanktuarium w Pompejach, uczyni z każdym dniem bardziej chwalebny i trwałym, przez zasługi Jezusa Chrystusa, Pana naszego. Amen.

[Następnie (lub w trakcie Nowenny) odmawiamy trzy (lub cztery) części różańca. Można odmawiać różaniec z przerwami, w pracy, w łóżku, w drodze, w domu lub na zewnątrz. Bartolo Longo zostawia tutaj dowolność. Najważniejsza i **obowiązkowa** jest krótka kontemplacja, (zastanowienie się, wyobrażenie tej sceny, chwila ciszy) każdej tajemnicy Różańca]

Część I: Tajemnice Radosne

1. Zwiastowanie Najświętszej Maryi Pannie (1 Ojcze Nasz... 10 Zrowaś Mario..., 1 Chwała Ojcu)
2. Nawiedzenie świętej Elżbiety (1 Ojcze Nasz... 10 Zrowaś Mario..., 1 Chwała Ojcu)
3. Narodzenie Pana Jezusa (1 Ojcze Nasz... 10 Zrowaś Mario..., 1 Chwała Ojcu)
4. Ofiarowanie Pana Jezusa w świątyni (1 Ojcze Nasz... 10 Zrowaś Mario..., 1 Chwała Ojcu)
5. Odnalezienie Pana Jezusa w świątyni (1 Ojcze Nasz... 10 Zrowaś Mario..., 1 Chwała Ojcu)

Część II: Tajemnice Światła

1. Chrzest Pana Jezusa w Jordanie (1 Ojcze Nasz... 10 Zrowaś Mario..., 1 Chwała Ojcu)
2. Cud w Kanie Galilejskiej (1 Ojcze Nasz... 10 Zrowaś Mario..., 1 Chwała Ojcu)
3. Głoszenie Królestwa Bożego i wzywanie do nawrócenia (1 Ojcze Nasz... 10 Zrowaś Mario..., 1 Chwała Ojcu)
4. Przemienienie na górze Tabor (1 Ojcze Nasz... 10 Zrowaś Mario..., 1 Chwała Ojcu)
5. Ustanowienie Eucharystii (1 Ojcze Nasz... 10 Zrowaś Mario..., 1 Chwała Ojcu)

Część III: Tajemnice Bolesne

1. Modlitwa Pana Jezusa w Ogrójcu (1 Ojcze Nasz... 10 Zrowaś Mario..., 1 Chwała Ojcu)
2. Biczowanie Pana Jezusa (1 Ojcze Nasz... 10 Zrowaś Mario..., 1 Chwała Ojcu)
3. Cierniem ukoronowanie Pana Jezusa (1 Ojcze Nasz... 10 Zrowaś Mario..., 1 Chwała Ojcu)
4. Dźwiganie krzyża na Kalwarię (1 Ojcze Nasz... 10 Zrowaś Mario..., 1 Chwała Ojcu)
5. Śmierć Pana Jezusa na krzyżu (1 Ojcze Nasz... 10 Zrowaś Mario..., 1 Chwała Ojcu)

Część IV: Tajemnice Chwalebne

1. Zmartwychwstanie Pana Jezusa (1 Ojcze Nasz... 10 Zrowaś Mario..., 1 Chwała Ojcu)
2. Wniebowstąpienie Pana Jezusa (1 Ojcze Nasz... 10 Zrowaś Mario..., 1 Chwała Ojcu)
3. Zesłanie Ducha Świętego (1 Ojcze Nasz... 10 Zrowaś Mario..., 1 Chwała Ojcu)
4. Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny (1 Ojcze Nasz... 10 Zrowaś Mario..., 1 Chwała Ojcu)
5. Ukoronowanie Maryi na Królową nieba i ziemi (1 Ojcze Nasz... 10 Zrowaś Mario..., 1 Chwała Ojcu)